

عنوان مقاله:

بررسی میزان عناصر عینی در داستان مدیر مدرسه آل احمد

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی با عنوان نگاهی تازه به ادبیات کودک و نوجوان (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

مهدی رضایی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون

فهیمة عرشی - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه سلمان فارسی کازرون

خلاصه مقاله:

عینی نویسی نوعی سبک نگارشی می باشد که نویسنده با حواس پنج گانه محیط اطراف را درک کرده و عیناً آن را در نوشته بازتاب می دهد و هدفش ارائه اطلاعات واقعی و مستند می باشد. نویسنده از دریچه ی ذهن و خیال وارد نمی شود و احساسات شخصی را در آن بروز نمی دهد. با توجه به این ویژگی ها و نیاز به دقت در نوشتن، این پژوهش به آشکار سازی میزان دقت و حساسیت نویسنده در امر عینی نویسی و ترسیم واقعیات حس شده عینی در نوشته می پردازد. در پی بررسی های انجام شده میزان توجه نویسنده در مشاهده کردن و درک مکان های توصیفی، اندازه و فاصله اشیاء و مواد، انواع جنس، رنگ ها، صداها، بوها، مزه ها، اشکال چیزی، نور و انواع درجات آن، زمان رویدادها و گذر آن، درک دماهای مختلف، حرکت ها، نگاه به گذشته و پیش بینی آینده چیزی و مشخص کردن زمینه توصیفی نویسنده در امر توصیف که ممکن است جز به کل باشد یا برعکس پرداخته شده است. با کنکاش در سبک نگارش آل احمد و دقت در نمونه ها و انواع آن مشخص شد، آل احمد به موارد عینی در زمینه توصیف دقت زیادی داشته و همه موارد عینی ذکر شده در نوشته اش موجود می باشد. بیشترین بسامد عناصر عینی در داستانش مربوط به فاصله ها (کمی و کیفی)، حرکت، زمان و مکان توصیف شده اوست

کلمات کلیدی:

عینی نویسی، مدیر مدرسه، داستان، آل احمد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/907575>

